

Jaume Oliveras, escollit secretari de Política Municipal

El Consell Nacional ha escollit Jaume Oliveras com a secretari de Política Municipal d'ERC. En la seva sessió a Terrassa el dia 3 d'aquest més, el Consell Nacional, reunit per primera vegada des del congrés de Girona del juliol passat, ha procedit igualment a l'elecció de la resta de responsables de les secretaries que integren l'organigrama d'ERC.

Oliveras ha estat escollit a proposta del vicesecretari general de Política Institucional, Xavier Sàez,

qui va destacar la important tasca d'Oliveras al capdavant de la secretaria des del 21è Congrés Nacional, celebrat a Vilafranca del Penedès, superadora d'inèrcies anteriors. Sàez va emfasitzar el pes decisiu que ha tingut el «fer territori» per conèixer les necessitats i inquietuds del conjunt de càrrecs electes locals d'ERC, així com als criteris fonamentalment tècnics que s'han seguit a l'hora de seleccionar els col·laboradors de la secretaria.

Jaume Oliveras, intervenint al 22è Congrés Nacional, celebrat a Girona el 4 i 5 de juliol d'enguany.

opinió

Magí Rovira

alcalde de Sant Llorenç Savall

Els municipis i la llei de l'aigua

Fa uns mesos que el departament de Medi ambient està intentant consensuar un avantprojecte de llei per reorganitzar l'administració hidràulica a Catalunya. Aquest document planteja la unificació de la Junta d'Aigües i la Junta de Sanejament en una sola entitat, anomenada Agència Catalana de l'Aigua (ACA), que passaria a ser la titular de pràcticament totes les competències que té la Generalitat sobre l'aigua.

Conseqüentment amb la nova estructura de l'administració, també es planteja la unificació dels dos tributs vigents a Catalunya, relacionats amb l'aigua, en un de sol, si bé de dos trams més o menys equivalents als actuals Cànon d'Infraestructures Hidràuliques (CIH) i Increment de Tarifa del Cànon de Sanejament (ITS o CS). La gran esperança és que aquest canvi permeti a l'hora trobar una sortida a l'anomenada «guerra de l'aigua», per la qual un col·lectiu organitzat d'usuaris

(tots de l'àrea metropolitana) no paguen aquests tributs des de fa anys.

Des del punt de vista municipal, aquest document conté també una proposta d'organització per a les competències locals de l'aigua, basada en l'associació voluntària de municipis i orientada a una gestió integral de conca: el que es denomina les Entitats Locals de l'Aigua (ELA). Així, aquestes entitats poden estar formades per un o uns quants municipis d'una mateixa conca o unitat territorial de planificació, i poden portar part o tot el cicle de l'aigua (abastament, distribució, depuració). L'ELA que abasti tota la conca i tot el cicle s'anomena ELA qualificada, i a més de les pròpies competències i recursos, pot gestionar per delegació de l'ACA competències i recursos reservats a aquesta.

Aquest document ha estat i està essent motiu de negociació amb representants dels organis-

mes i sectors implicats en la gestió de l'aigua, entre els que s'hi troba la Federació de Municipis de Catalunya. El document de partida ja tenia un bon enfoc des de molts punts de vista, i la bona disposició del Departament de Medi Ambient ha permès d'adequar-lo als punts de vista municipals. Fa molts anys que una llei sectorial no reconeixia tant clarament les competències municipals, i fins i tot donava vies d'organització i millora d'aquestes competències als ajuntaments. Per una vegada, no s'imposa una estructura territorial concreta, sinó que es deixa als ajuntaments que triïn associar-se i com associar-se, tot fomentant, això sí, un criteri lògic en temes d'aigua com és la unitat de conca.

De les qüestions que encara queden per resoldre, la majoria són menors, excepte l'escull de la caixa única. Amb la reordenació de l'administració hidràulica i el canó únic, ens podríem trobar amb subvencions creuades d'uns

usuaris a uns altres i de sanejament a abastament, la qual cosa, a més de poder ser molt injusta socialment, va en contra de les directives europees sobre l'aigua. El tema és molt més perillós si es té en compte les dificultats financeres de la Generalitat, que han fet aturar moltes obres hidràuliques per impossibilitat d'aportar-hi recursos per part del Govern.

El principal interrogant que ara s'obre és si aquesta llei entrarà a temps al Parlament per a ser aprovada aquesta legislatura o bé quedarà per a la propera, o bé decaurà. Seria realment una llàstima que no tirés endavant. Els ajuntaments estem acostumats, en termes de lleis i per desgràcia, a perdre un llençol a cada bugada. En la bugada d'aquesta llei, sembla que no hi perdriem cap llençol, i si bé es dificil de recuperar-ne cap dels perduts en d'altres lleis, potser els que tenim ens els tornarien planxats i endreçats, per una vegada!